

Bylo, nebylo jedno ospalé sobotní ráno, když se tři oddíly (Šotci, Sedmička a Ostnovci) sešli na parkovišti před Billou. Z Ostnovců se zúčastnili Kuba V., Adam Š., Šoty, Pavel, Jenda, Lipo, a Upír. Jediný, kdo pořádně věděl, kde strávíme následující hodiny, byl Vojta, který celou výpravu připravil. Autobus nás dovezl do vesničky Veselí, odkud jsme vyrazili směrem k lesu.

Než jsme dorazili na louku, kde strávíme většinu času, dává nám Vojta nelehký úkol ukázat, kterým směrem je Olomouc. Jak se ukázalo, tak mladší členové mají oproti starším podstatně lepší vnitřní kompas. Kdyby se starší měli dostat domů, tak by ještě nejspíš teď bloumali někde u Prahy.

Po chvíli jsme dorazili na louku a zahráli první sérii her. Tvořili jsme molekuly, závodili o šátek, řídili roboty a nakonec v roli velitelů ponorek potápěli ponorky nepřátelské. Poté přišel čas vytáhnout draky. I když se skupinka lidí snažila tančit tanec větru, jejich prosba nebyla vyslyšena, a tak nejúspěšnější draci byly ti, jejichž pán dokázal rychle utíkat.

Hlavní bod výpravy byla hra Vojty a Vrtulky. Hráči se přenesly do časů galér, které hrdě pluly po vlnách sedmero moří. Jejich cílem bylo najít poklad obávaného piráta Černovouse, postrachu všech obchodníků. Mapa k pokladu však byla rozdělena na mnoho dílů, a aby je hráči získali, museli projít poslepu bludištěm, překonat lano, postřílet svíčky, sesbírat kolíky z kruhu, poznat zvuky zvířat a najít tajný vzkaz po čichu.

Pak už se ale krátí čas a my musíme vyrazit na cestu do vesnice Radnice, kde čeká autobus. Na tom, že výprava byla podařená, se shodneme snad všichni. Důkazem nám budiž fotky zalité sluníčkem a hojný počet účastníků. Když započítám Emču, tak nás bylo rovných 50.

Lipo